

ת"פ 38248/08/13 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ניסים נשאו- בעניינו בלבד

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 38248-08-13 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' גוגאסיאן ואח'

בפני כב' השופטת רבקה גלט
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד הייאת
נגד
הנאשמים
ממשטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
(1. קבורק גוגאסיאן)
(2. אלכס מונפרד)
3. ניסים נשאו- בעניינו בלבד
ע"י ב"כ עו"ד גיגי

החלטה

לפניי בקשת התביעה מיום 16.12.15, לתיקון כתב האישום, על דרך של הוספת שלושה עדים, שהם הנאשמים 1 ו-2 וכן עד נוסף. נכתב בבקשה כי עניינם של הנאשמים 1 ו-2 טרם הסתיים, לפיכך עותרת התביעה להפרדת האישום בענייניו של הנאשם 3, מעניינם, ולהוספתם כעדים, כאמור.

רקע

ביום 25.6.13 הוגש כתב האישום המייחס לנאשמים עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413' סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), חבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413' לחוק, וגניבה מרכב, לפי סעיף 413'ד לחוק. בנוסף, מיוחס לנאשמים 1 ו-2 בלבד, אישום נוסף בגין עבירות זהות, שבוצעו במועד אחר.

בעניינו של הנאשם 1 נמסר לבית המשפט זה מכבר, כי הוא צירף את התיק בהליך אחר, והורשע שם, אך עניינו טרם הסתיים עד היום.

בעניינו של הנאשם 2, לאחר שהודה בעבירות הורה בית המשפט כי הדיון יועבר לטיפול בבית המשפט הקהילתי, ואף

עניינו טרם הסתיים עד היום.

לעומת זאת, הנאשם 3 כפר באישום, והדיון נקבע לשמיעת הוכחות בפניי, ביום 5.5.16.

כעת, לאחר שנמסרה התשובה לאישום ובטרם החלה פרשת ההוכחות, עותרת התביעה לתיקון כתב האישום והפרדת הדיון, כאמור.

עמדת הנאשם

הנאשם מתנגד לבקשה.

לטענתו, בין הצדדים התקיימו מגעים רבים שלא צלחו, ואף נערכה ישיבת גישור בפני כב' השופט קובו, אשר במהלכה ציין ב"כ הנאשם קיומם של קשיים ראייתיים. בין היתר צוין כי עולה קושי מן העובדה כי השותפים המפלילים לכאורה את הנאשם, צורפו לכתב האישום המאוחד ומשכך- לא ניתן יהיה להעידם. יתרה מזו, בדיון אחר הודיע ב"כ הנאשם כי יתנגד לכל תיקון בכתב האישום.

הנאשם טוען כי מאחר שהקושי הראיתי עלה במגעים בין הצדדים, אין מקום להתיר לתביעה לשפר מצבה, על בסיס מה שנמסר לה מפי הנאשם באותן שיחות, בייחוד בשעה שכתב האישום הוגש לפני שנים, והתביעה אטמה אזניה מלשמוע את טענותיו, לאור כל התקופה שעד הגשת הבקשה. נטען כי המדובר בתיקון מהותי בכתב האישום, אשר אם יתיר אותו בית המשפט, יהא בכך כדי לפגוע במוסד הגישור באופן שירוקן אותו מתוכן.

בנוסף, טוען הנאשם כי תיקון כתב האישום בשלב זה, יהווה סתירה לעקרונות של צדק, שכן יהא בו כדי לפגוע בהגנת הנאשם.

יצוין כי הנאשם לא הביע התנגדות להוספת העד השלישי שנשמט בשל טעות טכנית כנראה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את טענות הנאשם, אני דוחה אותן, ואלה נימוקיי:

א. המסגרת הנורמטיבית האופפת את הבקשה, מצויה בהוראת סעיף 155(א)(1) לחסד"פ, הקובע:

155. (א) נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד ומהם הודו בעובדות שיש בהן כדי

עמוד 2

**הרשעתם ומהם שלא הודו בכך, לא יגזור בית המשפט את דינם של הנאשמים שהודו לפני
שנסתיים בירור המשפט של הנאשמים שלא הודו; ואולם -**

**(1) נאשם שהודה כך, והתובע או הסניגור מודיעים שהוא ייקרא להעיד
במשפטם של יתר הנאשמים, לא יעיד אלא לאחר שנגזר דינו;**

**(2) בנסיבות מיוחדות שירשום בית המשפט רשאי הוא לגזור את דינו של
הנאשם שהודה לפני סיום משפטם של האחרים.**

**(ב) לענין סעיף זה, גזירת דין - לרבות מתן צו מבחן ללא הרשעה או צו שירות לתועלת
הציבור ללא הרשעה.**

ב. לשון הסעיף קובעת כי דרך המלך שקבע המחוקק להעדת שותף לעבירה, אשר הודה בעובדות, כנגד שותפו
שלא הודה בהן, היא במתן הודעה מטעם התביעה, כי בכוונתה לקרוא אותו לעדות. יחד עם זאת, נקבע בחוק
כי השותף יוכל להעיד כאמור, רק לאחר שייגזר דינו. הסדר זה, משמיע לנו כי המחוקק ראה לנכון להעניק
מעמד מיוחד וחריג לעדותם של השותפים, שהיא עדות נחוצה ומתבקשת מטעמים ברורים, כך שלשם שמיעתה
אין צורך ברשות בית המשפט, אלא העניין כולו מסור לשיקול דעתה של התביעה, ודי במסירת הודעה מטעמה,
על הכוונה להעידם.

ג. לשון החוק לא הגדירה את השלב שבו על התביעה למסור הודעתה כאמור, על כן נראה כי ככלל, רשאית
היא לעשות כן בכל שלב של המשפט, לאחר שהודה הנאשם השותף לעבירה .

ד. יוצא אפוא, כי הבקשה שבפניי, לא זו בלבד שאינה נוגדת את הדין, אלא שהוגשה מעבר לצורך. ודוק, מאחר
שהנאשמים 1 ו-2 הודו בעובדות (האחד במסגרת של צירוף תיקים, והאחר בהליך בבית המשפט הקהילתי),
הרי על פי הוראת הדין, לא היה זה מחובתה של התביעה להגיש בקשה לתיקון כתב האישום, לצורך הוספתם
כעדים מטעמה, אלא די היה לה בהודעה שתימסר, בדבר הכוונה כי אלה ייקראו לעדות, במשפטו של הנאשם
3 שלא הודה.

ה. כיוון שטרם נגזר דינם של הנאשמים 1 ו-2, ואף אין וודאות לכך שמשפטם יסתיים עוד לפני מועד ישיבת
ההוכחות הקבועה בפניי ליום 5.5.16, ולנוכח הוראת סעיף 155(א)(1), עותרת התביעה להפריד את עניינו
של הנאשם 3, כך שתחול הלכת בג"ץ 11339/05 מד"נ' בית המשפט המחוזי באר שבע (8.10.06), שסייגה
את הלכת קינזי, ובהתאם לה ניתן יהיה להעיד את שותפיו של הנאשם, שלא נאשמו עמו יחד באותו כתב
אישום, בטרם נגזר דינם.

ו. נכון הדבר, יכולה היתה התביעה לבחור בדרך אחרת, ולהגיש מלכתחילה כתבי אישום נפרדים נגד כל אחד מן
המעורבים בעבירה. כך, ובהתאם להלכת בג"ץ 11339/05 הנ"ל, לא היתה מניעה להעידם איש נגד רעהו,
בשום שלב. יחד עם זאת, קיומה של הדרך האחרת, אינו פוסל את הדרך שבה בחרה התביעה, שאף היא
אפשרית על פי החוק, ואין בה כדי להביא לתוצאה שונה או פוגענית יותר כלפי הנאשם (יש להניח כי התביעה
העדיפה הגשת כתב אישום מאוחד, בין היתר בשל שיקולי חיסכון בזמן ומניעת הצורך בשמיעת הוכחות כפולה,

זאת תוך הנחה כי ככל שיעמדו הנאשמים בכפירתם, ניתן יהיה לעשות שימוש באמרתו של כל אחד מהם להפללת שותפיו, מכוח דיני הראיות, ואילו במקרה שיבחר אחד מהם להודות (כפי שאכן אירע), תעמוד לה הזכות להודיע על הכוונה להעידו מטעמה).

ז. הנאשם קובל נגד השתהות התביעה והגשת הבקשה רק בעקבות כך שהצביע על קיומו של קושי ראייתי הקיים בתיק כל זמן שלא צורפו הנאשמים 1 ו-2 כעדים. ואולם, לאחר שמצאנו כי לתביעה עמדה כל העת הזכות להודיע על הוספתם של האחרונים כעדים, אך ברור הוא שהמתניה עד שיוודע שמא הסתיים משפטם בטרם מועד שמיעת ההוכחות, מה שהיה פוטר מן הצורך בהפרדת הדיון. משלא כך אירע, וכיוון שמועד ישיבת ההוכחות הולך וקרוב, נהגה התביעה באופן זהיר, והגישה את הבקשה להפרדת הדיון, מבעוד מועד, כך שיוכל הנאשם להיערך בהתאם.

ח. הנאשם לא טען בשום אופן, כי הפרדת הדיון עלולה לגרום לפגיעה בהגנתו בדרך כלשהי. יתרה מזו, משפטם של הנאשמים 1 ו-2 כבר הופרד דה-פקטו, היות ששניהם הודו בעבירות זה מכבר, כמפורט לעיל. במצב זה, אינני מוצאת עילה שלא להיעתר לבקשה להפרדת הדיון. ודוק, גם אילו הייתי דוחה את הבקשה, לא היה בכך כדי להועיל לנאשם באופן מהותי, אלא לכל היותר, היה בכך כדי להביא לעיכוב של שמיעת עדות הנאשמים, עד לאחר גזירת דינם.

ט. לנוכח כל האמור, לא ניתן לקבל את הטענה לעיוות דין שנגרם לנאשם כתוצאה מן הבקשה.

י. מעבר לצורך אעיר, כי גם אילו היה צורך בבקשה לתיקון כתב האישום, עדיין סבורה הייתי שיש לדחות את טענות הנאשם, בשל כמה טעמים מצטברים. ראשית, הוספת הנאשמים 1 ו-2 כעדי תביעה, אינה מהווה לטעמי משום "תיקון מהותי" בכתב האישום, שעה שגרסתם מהווה חלק מחומר החקירה, ויש להניח כי אמרותיהם היו מוגשות כראייה בכל מקרה. בכך, שונה ענייננו מן המקרה שאליו מפנה ב"כ הנאשם (ת.פ. 2511-01-14 מד"י נ' סמקו (1.6.14)), שם דובר בתיקון על דרך של החמרת האישום באופן ניכר, כתוצאה מגישור. שנית, חומרת העבירות וקיומו של עניין ציבורי רב לרדת לחקר האמת, מובילים למסקנה שיש הצדקה לתיקון המבוקש. שלישית, הבקשה הוגשה מבעוד מועד, בטרם החלה פרשת ההוכחות, כך שהנאשם יכול להיערך בהתאם.

סיכום

לאור כל האמור, אני רואה את הבקשה כהודעה מטעם התביעה, על כוונתה לקרוא את הנאשמים 1 ו-2 לעדות מטעמה.

כיוון שדינם של הנאשמים טרם נגזר, אני מקבלת את הבקשה להפרדת הדיון ומורה כי יופרד עניינו של הנאשם 3.

בהעדר התנגדות, אני מורה גם על הוספתו של העד רביע סאלם ת.ז. 207247370 מרחוב פינסקר 4 רמלה, כעד תביעה בכתב האישום.

יש לזמן את הנאשמים 1 ו-2 לעדות משב"ס, וכן יש לזמן את העד הנוסף, מכתובתו.

התביעה תוודא התייצבות העדים.

המזכירות תשלח את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ו, 17 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.